

De leraarskamer

Grootouders

Deze week komen de grootouders op bezoek in onze klas. Twee dagen lang is het een komen en gaan van oma's en opa's, meme's en pepe's, mammies en pappies. Ze worden verwelkomd met een kopje koffie en wonen daarna een les bij in de klas. Onze leerlingen kijken er elk jaar gigantisch naar uit.

We vonden het een paar jaar geleden een leuk idee om, in navolging van de kleuterafdeling, een activiteit te voorzien voor de grootouders. Het werd zo'n succes dat we het nu al voor de vijfde keer organiseren, ook al vergt het heel wat puzzel- en denkwerk voor de juffen en meesters. Het is ook altijd even zoeken naar goede activiteiten om samen te doen. Iets waar zowel de kinderen als de grootouders iets van opsteken, iets wat ze samen kunnen beleven. Gelukkig ben ik ondertussen wel wat geroutineerd. Ik diep mijn hoekenwerk rond spelling uit de kast: een spelletje Dobble rond ei- en au-woorden is altijd fijn. Maar vooral bij het vliegenmeppen rond de woordenschat kan ik de hulp van de oma's en opa's goed gebruiken. Nog één keer slapen en dan is het zover ...

Het onthaal verliep nog nooit zo vlot. Muisstil voeren ze hun taken uit en gaan ze aan de slag. Ik kijk verbaasd rond. Zijn dit wel dezelfde kinderen als altijd? Die oma's en opa's hebben wel een héél goede invloed. Misschien moet ik ze meer uitnodigen?

'Juf, komen er ook oma's met een stokje?' Ik moet even glimlachen en vertel deze lieve meid dat grootouders vaak nog zeer actief zijn. En dat laatste wordt meteen bewezen. Tijdens een bordspel vol alfabetopdrachten hinkt één van mijn leerlingen hopeloos achterop. Maar de opa van een andere leerling ziet het en slaat 'toevallig' een paar kaartjes over, zodat de pechvogel in kwestie weer snel bij de rest van de groep kan aansluiten. Een andere oma wijst haar kleinkind bij de les rond omtrekberekening er dan weer telkens

op dat ze maateenheden moet noteren. Handig, hoef ik een keertje niet de zagende juf te zijn.

De grootouders staan vol bewondering te kijken. Automatisch vergelijken ze hun schoolcarrière met die van hun kleine schatten. Dat digibord is al een heel grote verandering, maar ook de manier van aanpakken lijkt toch helemaal te zijn veranderd. Al zijn ze daar niet noodzakelijk negatief over. Ze stellen ook wel nieuwsgierig vragen. Tijdens mijn toezicht op de speelplaats hou ik als het ware een paar grootoudercontacten. Maar bovenal drukken ze ook hun dankbaarheid en respect uit. 'Wat fijn dat je de knutselles start met het bekijken van kunstwerken. En wat een aangename sfeer hangt er in je klas.'

Er staat ook een herhalingsles rond optellen en aftrekken op de planning. Wie vijf oefeningen correct oplost, verdient een stukje van de puzzel. De leerlingen gaan enthousiast aan het werk. Er wordt gerekend en gewerkt, geknipt en geplakt. De spring-in-'t-veld uit mijn klas heeft vandaag dikke pech. Normaal zou hij na elke vijf oefeningen even pauzeren om de puzzel te maken. Nu zitten echter drie grootouders over zijn schouder mee te kijken. Ze dagen hem uit om eerst alle oefeningen op te lossen. 'Vooruit, de volgende!' Ik hoor hem zuchten en blazen. Hij heeft duidelijk moeite om op zijn stoel te blijven zitten, maar doet zijn uiterste best. Ik voel dat hij z'n beste beentje wil voorzetten. Ik moet toch stiekem wat lachen. Hij kijkt me aan en ik zie hem denken: 'Gelukkig komen die oma's en opa's maar één keer per jaar!'

TEKST
Juf Drieke

BEELD
Just Life